

با کسب ۹ مدال طلا و ۱۳ نقره و ۷ برنز برای چهارمین سال متوالی قهرمان کشور شد.

«هرگز از قدر تیم سوءاستفاده نکردم»

فرهادی در کنار آماده سازی جسمی، تعلیم ویژه اخلاقی را نیز از مربیان خود می آموزد و هیچ گاه از قدرتش سوءاستفاده نمی کند. او می گوید: «در باشگاه ما مربیان به همان اندازه که به تقویت نیروی جسمانی می پردازند، به اخلاق و جوانمردی نیز اهمیت می دهند و همیشه از مامی خواهند هر مشکلی که پیش آمد، خونسردی خودمان را حفظ کنیم و با کسی درگیر نشویم. چون رزمی کاران معمولاً جثه کوچک و لاغری دارند، کسی فکر نمی کنند آن ها بتوانند به کسی آسیب برسانند و همیشه افرادی هستند که سر به سر آدم بگذارند، با این وجود من هر زمان در موقعیت ناجوری قرار می گرفتم، از این موقعیت خارج می شدم و در یک مورد که دیگر چاره ای نداشتیم، فقط به دفاع از خود برخاستم و هیچ وقت به کسی آسیب نرساندم، چون معتقدم مرام و اخلاق ورزشی مهم تر از ثابت کردن خود به دیگران است.»

«به حامی مالی نیاز داریم»

فرهادی در قدم بعدی، خودش را برای حضور در مسابقات بین المللی آماده می کند و تنها مشکل او نبود امکانات و پول برای حضور در این مسابقات است. او می گوید: «باتوجه اینکه کیوکوشین کاراته، امسال در فهرست مسابقات بین المللی قرار گرفته است و فدراسیون کاراته هنوز بودجه ای برای حمایت از ورزشکاران و فرستادن آن ها به مسابقات بین المللی ندارد، قهرمانان زیادی به دلیل هزینه سنگین حضور در مسابقات بین المللی، از راه یابی به این مسابقات محروم شده اند. من نیز در حال حاضر به دنبال حامی مالی هستم تا بتوانم هزینه های سفر به مسابقات بین المللی را فراهم کنم. اگر این مشکل حل شود، به زودی در این مسابقات حاضر خواهیم شد.»

بودند، روبه رشد و بعد از چند مسابقه و شکست حریفان، در کمال ناباوری به مرحله نیمه نهایی مسابقات رسیدم. در مرحله نیمه نهایی نیز با گرفتن امتیاز، حریفم را شکست دادم. در پایان من و یک نفر دیگر به صورت مشترک رتبه سوم مسابقات را به دست آوردیم. کسب رتبه سوم مسابقات استانی بر رویه ام تأثیر خوبی گذاشت و از آن زمان به بعد تلاش خودم را بیشتر کردم و در دومین مسابقات کاراته استانی، بازمین زدن همه رقیبان، موفق به کسب مقام قهرمانی استان شدم.»

«کسب مقام قهرمانی کشوری کیوکوشین توسط فرهادی و تیم خراسان رضوی»

فرهادی بعد از حضور موفقیت آمیز و کسب رتبه سوم و اول استان خراسان رضوی، خودش را برای حضور در مسابقات کشوری کاراته آماده می کند. او از این مسابقات چنین می گوید: «بعد از پایان مسابقات استانی، خودم را برای مسابقات کشوری آماده کردم. چند هفته ای بیشتر باقی نمانده بود. باید خودم را آماده می کردم. شبانه روز تمرین می کردم. مربی ها نیز همکاری خوبی با من می کردند و نکات ضروری و کلیدی را برایم توضیح می دادند. مسابقات کشوری در تهران برگزار می شد و تیم های برتر تمام استان های کشور در آن حضور داشتند. خراسان رضوی نیز با ۵ نفر در این مسابقات شرکت کرده بود، در حالی که قهرمان سه دوره پیاپی مسابقات بود. رقیبان سرسخت ما ورزشکاران استان تهران بودند. آن ها به دلیل اینکه در این دوره میزبان مسابقات نیز بودند، تلاش زیادی کردند که به قهرمانی کشور دست یابند. مسابقات شروع شد و من بازمین زدن تمام حریفان به مرحله نهایی رسیدم. در مرحله نهایی نیز با وجودی که به شدت از ناحیه مچ پا آسیب دیده بودم، با شکست یک ورزشکار تهرانی، موفق به کسب مدال طلای این مسابقات شدم. سرانجام تیم خراسان رضوی

«ورود دوباره به کاراته بعد از ۶ سال»

فرهادی شش سال کاراته را کنار می گذارد، اما تشویق پدر و خانواده سبب بازگشت او به ورزش حرفه ای کاراته می شود. او با تشکر از تلاش های پدر و خانواده اش می گوید: «بعد از شش سال دوری از ورزش حرفه ای، با تشویق های پدرم چندباری به باشگاه رفتم. پسرعموهایم که در این باشگاه مشغول ورزش بودند، با دیدن علاقه و استعدادم در زمینه کاراته، خواستند که دوباره آن را شروع کنم و من هم چنین کردم. تمرینات خودم را زیر نظر استاد حامد کریمیان، سیاوش و امیرفرهادی انجام دادم. این استادان با دیدن علاقه و استعدادی که داشتم، با انجام تمرینات ویژه تلاش کردند که هر چه زودتر من را آماده حضور در مسابقات باشگاهی و استانی کنند. تمرینات هر روز بیشتر و سنگین تر می شد و گاهی اوقات چنان دچار خستگی و خواب می شدم که هنگام رفتن به خانه، حتی فرصت خوردن شام را نداشتیم و مستقیم به رختخواب می رفتم. بعد از گذشت سه ماه، آماده حضور در اولین دوره مسابقات حرفه ای شدم.»

«کسب مقام سومی استان به من انگیزه داد»

فرهادی با وجودی که سابقه چندانی در کاراته ندارد، به عنوان نماینده باشگاه (قدرت ایمان) در اولین مسابقات استانی کاراته شرکت می کند و در کمال شگفتی، مقام سومی استان را کسب می کند. او می گوید: «درست سه ماه بعد از حضورم در باشگاه به اصرار مربیان در مسابقات استانی کاراته شرکت کردم. هیچ وقت خاطره اولین حضورم را در این مسابقات که در سالن ورزشی بابانظر برگزار شد، فراموش نخواهم کرد. تمام شرکت کنندگانی که در این مسابقات حضور داشتند، حداقل چندسال سابقه ورزش حرفه ای و قهرمانی را در کارنامه ورزشی خود داشتند و من تنها کسی بودم که هیچ نام و نشانی نداشتم. با توکل به خدا با قیامی که خیلی هم قدر

همراه با قهرمان کشوری کیوکوشین که ساکن محله الهیه است

برای حضور در مسابقات بین المللی نیازمند حامی مالی ام

رضا کوشکی - با وجودی که مدت زیادی از ورودش به ورزش حرفه ای نگذشته است و هنوز در ابتدای راه قرار دارد، با قدرت ایمان و تلاش شبانه روزی خود موفق به کسب مقام قهرمانی کشور در رشته ورزشی کاراته (کیوکوشین) شده است. این قهرمانی نویدبخش آینده ای روشن برای اوست. پوریا فرهادی، نوجوان ورزشکار ساکن محله الهیه است که به تازگی با دست پر از مسابقات کشوری به مشهد بازگشته است.

«در خانواده ای ورزشکار متولد شدم»

فرهادی ورزش را با فوتبال شروع می کند، اما به مرور زمان به ورزش های رزمی علاقه مند و در ده سالگی وارد رشته کاراته می شود. او با اشاره به پیشینه ورزش های رزمی در خانواده اش می گوید: «پدر و عمویم در زمینه هنرهای رزمی فعالیت می کنند. پسرعموهایم (امیر و سیاوش فرهادی) نیز به صورت حرفه ای و در سطح قهرمانی، این ورزش را انجام می دهند. گاهی اوقات به همراه پدرم برای تماشای ورزش کاراته به باشگاه می رفتم. تحت تأثیر همین رفت و آمدها به ورزش های رزمی علاقه مند شدم و با وجودی که در تیم فوتبال مدرسه اعتبار و رتبه خوبی داشتم، فوتبال را کنار گذاشتم و در ۱۰ سالگی کاراته را شروع کردم و ظرف شش ماه به چنان مهارتی در این رشته دست یافتم که تحسین همگان را برانگیخت، با این وجود بعد از شش ماه ورزش حرفه ای، کاراته را کنار گذاشتم و خودم را با فوتبال و درس و مشق سرگرم کردم.»

